

Αριστοτέλης: Διάχυτος στην Χριστιανική παράδοση

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Διάχυτος στη Χριστιανική παράδοση, «επίκαιρος συνομιλητής» των Πατέρων της Εκκλησίας είναι ο Αριστοτέλης.

Ο «προ Χριστού Χριστιανός», όπως αρέσκονται να τον χαρακτηρίζουν σύγχρονοι μελετητές και στοχαστές, καθώς και το έργο του, βρέθηκαν στο επίκεντρο των εργασιών του Β΄ Διεθνούς συνεδρίου που διοργάνωσε (15-16/3) η Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Χαλκιδικής (ΙΛΕΧ).

Στο συνέδριο συμμετείχαν 30 Έλληνες και ξένοι επιστήμονες παρουσιάζοντας θέσεις και αντιθέσεις του Αριστοτέλη. Θέμα του συνεδρίου ήταν “Η πρόσληψη του Αριστοτέλη στη Χριστιανική παράδοση” και οι εργασίες του διεξήχθησαν στην αίθουσα του Κέντρου Αριστοτελικών Ερευνών και Μελέτης των Αρχαίων Σταγείρων, υπό την αιγίδα του υπουργείου Εσωτερικών (τομέας Μακεδονίας-Θράκης).

«Πρότυπο και συνεχή πρόκληση ,ώστε οι εκάστοτε κυβερνώντες να αντλούν από τη σοφία του και την παρατηρητικότητα του τα διδάγματα της χρηστής διακυβέρνησης» χαρακτήρισε τον Αριστοτέλη ο βουλευτής Θεσσαλονίκης και τέως υφυπουργός Εξωτερικών, Γιάννης Αμανατίδης, στον σύντομο χαιρετισμό του στο συνέδριο. Αναφερόμενος στο θέμα του συνεδρίου είπε πως είναι πρωτότυπο και προκλητικά ενδιαφέρον, “καθώς σημαίνει και διατρανώνει τη διαχρονικότητα του ελληνικού πολιτισμού και το οικουμενικό πνεύμα που τον διακρίνει”.

Ο Αριστοτέλης, πρόσθεσε ο κ Αμανατίδης, “εκτός από ένας εξέχων φιλόσοφος νους που σημάδεψε την ιστορία του πολιτισμού όσο ελάχιστες άλλες προσωπικότητες, αποτελεί τον συνδετικό κρίκο που συνδέει τον αρχαιοελληνικό πολιτισμό με τον χριστιανικό πολιτισμό, όπως εκφράσθηκε στην ελληνόφωνη Ανατολή και στη λατινόφωνη Δύση μέχρι και τον 16ο αιώνα. Οι πατέρες της Εκκλησίας και οι χριστιανοί συγγραφείς μελέτησαν ενδελεχώς τον Σταγειρίτη φιλόσοφο, τον υπομνημάτισαν και εμβάθυναν στη σκέψη του, με κύριο σκοπό να περιγράψουν τα δεδομένα της χριστιανικής πίστης και την οργάνωση της χριστιανικής κοινωνίας. Οι ελληνόφωνοι χριστιανοί συγγραφείς μας παραδίδουν μια εντελώς διαφορετική ανάγνωση του Αριστοτέλη από αυτήν της σχολαστικής Δύσης, πιο κοντά στο πηγαίο και ελεύθερο ελληνικό πνεύμα που τον διέκρινε και που η ελληνική γλώσσα είχε την ευχέρεια αλλά και την δυνατότητα να αποκαλύπτει».

Πηγή: ΑΠΕ- ΜΠΕ